

[Maigaard.]

lovsforslag. Jeg mærkede mig, at den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Andresen, i 1968, da man behandlede lov om by- og landzoner, var inde på denne betragtning, at en jordpolitik er en helhedspolitik. Hr. Kaj Andresen sagde dengang — jeg tillader mig at citere fra Folketingstidende 1968-69, sp. 2115 — at man kunne betragte de da foreliggende regeringsforslag som det:

„første beskedne bidrag til en ny jordlovgivning. Jeg siger udtrykkelig bidrag, for det er jo slet ikke som i 1963 en samlet jordreform, men kun en lille del heraf, vi i dag behandler. Også det kan man undre sig over og beklage, for så vidt jeg erindrer, har man netop fra visse regeringspartiers side tidligere hævdet, at jordlovene var en helhed og måtte ses i sammenhæng, og det er jo helt rigtigt“.

Jeg er sådan set enig med den helt principielle betragtning, hr. Kaj Andresen dengang lagde frem, og jeg kunne godt tænke mig at vide, om denne betragtning, at jordlovgivningen er en helhed, netop fordi den må sætte ind over for et omfattende sæt af problemer, er et synspunkt fra den glade oppositionstid, eller om det er et synspunkt, som man vil fastholde som det saglige standpunkt, det rent faktisk er, når man står over for problemerne.

Jeg vil i al fald sige, at de forslag, vi har for os her, og de to, der blev behandlet i tirsdags, ikke udgør en helhed. De udgør en udmærket ramme for den videre forhandling, og de er i al fald bedre end det koncessionsforslag, som VKR-regeringen foreslog på det sidste. Det koncessionsforslag, som den daværende boligminister Hastrup fremsatte, kan vel nænsomt karakteriseres som en krydsning mellem en enlig svale og en tynd kop te.

Jeg synes om sagt, at de forslag, der ligger for os, udgør en udmærket ramme for den videre forhandling, men jeg synes kun, at man sætter ind over for ét eller ganske få af elementerne i jordproblemet, der netop,

som jeg har været inde på, er mangesidigt. Så vidt jeg kan se, erkender man det i socialdemokratiet og i regeringen. Jeg vil da gerne pege på, at regeringen har været inde på det og har diskuteret at fremsætte jordforslag på flere områder end dem, der er behandlet i de foreliggende lovforslag. Jeg kan forstå, at landbrugsministeren har søgt at komme igennem med dels 7 forslag til skærpelse af landbrugslovene og dels 4 forslag til ændring af loven om statens udlån til jordbrugsmæssige formål. Så vidt vi kan se af pressens referat af disse forslag, som altså er kvalt i dølgsmål i regeringen, er der tale om tanker, som på en række områder forekommer os interessante, og som efter vor mening burde inddrages i overvejelserne. Jeg har også bemærket, at en ellers så udpræget markedstilhænger som hr. Risgaard Knudsen i tidsskriftet Ny Politik har fremlagt tanker, som er interessante i denne sammenhæng, og jeg vil godt føje til, selv om det er lidt uden for sammenhængen med regeringens overvejelser, at nogle af de ting, hr. Svend Haugaard fik nævnt, jo var ganske tankevækkende i forbindelse med jordspørgsmålene.

At regeringen har overvejet at supplere sine forslag, fremgår også af en artikel, som statsministeren har fået offentliggjort i dagbladet Politiken den 16. februar d. å. Her tales der om mange gode sager, og der stilles bl. a. i udsigt, at der vil komme et forslag om ekspropriationsret for jord til boligformål og en styrkelse af bolig- og byggefonden. Men så vidt jeg kan forstå, er der siden den 16. februar sket det, at disse gode tanker er henvist til en i bedste fald uvis fremtid. Regeringen har i al fald givet indtryk af en vaklen over for disse problemer, formodentlig fordi jordlovsudspillet er så intimt forbundet med et udspil til VK-partierne, et taktisk udspil til VK-partierne.

For at bidrage til at fylde nogle af de huller i lovgivningen, som står tilbage, når regeringsforslagene i en eller anden form er gennemført, vil socialistisk folkeparti inden den 15. marts foreslå ekspropriationsadgang